

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 74. Epistola Lutheri ad Leonem Papam

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

hæresis fuisse postulatum, ad Leonem X. Sæcul. XVI.
 dedit literas maximam reverentiam præ- A. C. 1518.
 seferentes, contestans, se circa doctrinam
 suam Papæ judicium perinde ac ipsius
 Christi sententiam veneraturum. In pri-
 ma epistola, quam die Dominica SS. Tri-
 nitati sacra scripsiterat, Leonem Papam his *Erist. Luth.*
 verbis compellat: *Beatissime Pater, pro ad Leon. X.*
stratum me pedibus tuæ Beatitudinis offero in die SS.
cum omnibus, quæ sum, & habeo; Vivifica,
occide; voca, revoca, approba, reproba, ut
placuerit: Vocem tuam vocem Christi in te
præsidentis, & loquentis agnoscam. Si mor-
tem merui, mortem non recusabo. Abun-
dant omnes Lutheri sermones, quos pri-
mis tribus annis evulgaverat, simulatæ
ejusmodi submissionis significationibus,
nihilominus tamen semper in ejus libris
livor, atque bilis deprehenditur, qua fa-
tis aperte suum mendacem animum de-
texit.

§. LXXIV.

Epistola Lutheri ad Leonem Papam.

Præterea in epistola sua ad Papam ita Raynald.
 scribit: *Auditum audivi de me pessimum* an. 1518. n. 95
Beatissime Pater, quo intelligo, quosdam fe Ulemb. c. 2.
cisse nomen meum gravissime coram te & tuis Cochl. in a-
fætere, ut qui auctoritatem & potestatem dis & script.
clavium & summi Pontificis minuere molitus Luth. ann.
 1518.

Sæcul. XVI *sim, inde hæreticus, apostata, & perfidus accusor, sed unicum sicut fiduciae præsidium, innocens, & quieta conscientia.* Postmodum fusius invehitur in propositiones impias, & scandalosas, quas ab Indulgentiarum Præconibus non sine potestatis Ecclesiasticæ contemptu impune publicatas fuit, damnatque eorum libros, quos hi ad divulganda erronea dogmata divulgassent, simulque exprobat illorum avaritiam & temeritatem, qui Pentifícia auctoritate abutentes, rogum minitati, cunctos, qui eorum corruptelis aduersarentur, velut hæreticos insectati essent. *Ego sane, inquit Lutherus, pro Christi zelo sicut mihi videbar, aut si ita placet pro juvenili calore utebar. Nec tamen meum esse videbam, in iis quicquam statuere aut facere, proin monui privatim aliquot Magnates Ecclesiarum, tandem visum est, saltem leviuscule illis reluctari, id est, eorum dogmata in dubium, & disputationem vocare. Itaque schedulam disputatoriam edidi, invitans tantum doctiores, qui vellent mecum disceptare. Ecce! hoc est incendium, quo totum mundum queruntur conflagrare, forte, quod indignantur me unum, auctoritate tua Apostolica Magistrum Theologicæ jus habere in publica Schola disputandi. Porro hæc meæ theses, quod in omnem terram exierint, mihi ipsi miraculum est: Apud nos tantum editæ sunt, & sic editæ, ut mihi*

hi incredibile sit, eas ab omnibus intelligi, di- Sæcul. XVI.
A.C. 1518.
sputationes enim sunt, non doctrinæ, non dogmata. Nunc quid faciam? Revocare non possum, & miram mihi invidiam video conflari: invitus venio in publicum, periculosisimumque, ac varium hominum judicium, præsertim ego indoctus, stupidus ingenio, vacuus eruditione, sed cogit necessitas, me anserem strepere inter Olores. Itaque quo & ipsos adversarios mitigem, emitto ecce meas nugas declaratorias mearum disputationum, emitto autem, quo tutior sim sub tui nominis præsidio, Beatissime Pater, in quibus omnes intelligent, quam pure, simpliciterque ecclesiasticam potestatem, & reverentiam clavium quæsierim, & coluerim, simulque, quam inique & false, me tot nominibus adversarii fædaverint. Si enim talis essem, non potuisset fieri, ut illuſtrissimus Princeps Fridericus Saxonice Dux, Imperii Elector &c. hanc pestem in sua permitteret Universitate. Post hanc epistolam, protestor, inquiebat, me prorsus nihil dicere aut tenere velle, nisi quod in & ex Sacris literis primo, deinde Ecclesiasticis Patribus, & ex Canonibus ac Decretalibus Pontificiis habetur & haberi potest. Subjunxit quoque nonaginta quinque propositiones ex prima sua disputatione, quam Wittembergæ propugnatam publici juris fecerat.